

Sejstende Kapitel.

En tidlig Formiddagstime, nogle Dage før Per ventedes hjem, forsamledes hos Overretssagfører Max Bernhardt den samme lille Kres af Penge-mænd, der engang før havde givet Møde her for at drøfte Mulighederne for hans vestjyske Frihavns-projekts Gennemførelse.

Ogsaa Ivan var tilstede, rigtignok med et meget fraværende Ansigtsudtryk. Mens de andre Herrer stod i livlig Samtale henne ved et Vindu, gik han ensom og bleg omkring i Værelset og fingrede nervøst ved de fremlagte Aviser og Bøger.

Han var meget nedslaaet over sit mislykkede Forsøg paa at mægle mellem Oberst Bjerregrav og Per. Han havde ganske vist ikke selv ventet, at denne skulde kunne lade sig overtale til straks at gøre en ligefrem Tilnærmelse; men den Maade, hvorpaa Per i sin Svarskrivelse havde omtalt Obersten, udelukkede overhovedet ethvert Haab om Forsoning. Med den Løssluppenhed, der prægede hans italienske Breve, havde han fyldt en halv Side med humoristiske Haansord mod Obersten og anbefalet at male ham grøn og sætte ham op paa Vor Frelser's Kirketaarn „til Skræk og Advarsel.“